

AZ EVANGÉLIUMI SPIRITIZMUS

Részlet a „Korszakzárás előtt” című kötetből, melyben Zita médium oktatásokat, látományokat és megnyilatkozásokat közöl

A spiritizmus egyidős az emberiséggel: mindig voltak olyanok a földi világban, akik vissza tudtak emlékezni azokra a régi időkre, amikor még nem a földi világ volt az otthonuk, és voltak olyan emberek, akiknek meg volt az a képességük, hogy a szellemvilággal összekapcsolódjanak és onnét álmok, intések és figyelmeztetések révén átvegyék mindazt, amire az embereknek, az emberiségnek szüksége volt. Hol erőteljesebben, hol gyengébben jöttek a magasabb szellemvilágból az intések és figyelmeztetések, hol újra és újra jeleket adott az ég a Földnek, hol pedig hallgatott az ég. Az új időknek, a modern korszaknak spiritizmusa itt, Amerikában kezdődött azokkal a szellemi kopogtatásokkal és jelenségekkel, amelyeket a Fox nővérek tapasztaltak, és azután innen futótűzként terjedt széjjel a világban, Angliában és egész Európában is. Először csak unaloműzésként, érdekes újdonságként, szórakozásként foglalkoztak vele, azután a jelenségek és a bizonyoságok hatására egyre többen komolyan vették a szellemvilágból kapott ismereteket, tanításokat, intéseket. És végül eljutott az emberiség ahhoz a ponthoz, amiért valójában újra megnyilatkozott ilyen erőteljes formában a szellemvilág: hogy az ember a kapott megbizonyosodások és tanítások révén megtérjen és a megtérése által örök élete lehessen!

A spiritizmus és a Szentlélek Kijelentése nem azonos, hanem azt is mondhatnám, hogy két különböző dolog; bár egy tőből származik, de kétféle. A spiritizmus magába foglalja mindazokat a fizikai jelenségeket és ismereteket, amelyek a másik világból, tehát a nem testben élők világából származik. **A spiritizmus minden okkultat, minden jelenséget magába foglal,** és az a célja, hogy az ember, aki hitét veszítette, az ismeretek, valamint a bizonyoságok révén felfigyeljen arra, hogy nem csak a testi lét, nem

csak az anyagi világ létezik, hanem a testi életen túl van egy másik világ is és ebből a másik világból származik minden, ami ezt az anyagi világot létrehozta, amely ezt az anyagi világot mozgatja, amely ezt az anyagi világot életerővel, ismeretekkel látja el. Ez a másik világ a valóság és az igazság világa, minden innen indul ki és ide tér vissza, ez az örök; az, ahol ti élték, a múlandó; ez az állandó, az pedig az örökös változásnak, átalakulásnak kitett világ. Mert szükséges, hogy az ember átalakuljon, szükséges, hogy a láthatatlan világból tudást szerezzen, mert csakis a szellemi ismeretek és a tudás révén juthat előbbre és alakíthatja át az ő kátyúba fulladt, bűnben gyökerező és a bűn következményeiben élők világát. **Az Evangéliumi Spiritizmus, a Szentlélek Kijelentése sokkal több, nagyobb, értékesebb, és tisztább világosság, mert magas világok ismereteit, Isten akaratát és Isten törvényeit közli** és mutatja meg e szerencsétlen és bűnben élő világnak. A Szentlélek Pünkösöd napján töltetett ki az emberekre és azóta van a világban és a világban marad egészen e világnak végezetéig. Tehát úgy is mondhatnám, hogy a láthatatlan világnak egy sokkal tökéletesebb megnyilatkozása.

Ha a Szentírást tanulmányozzátok - és remélni vélem, hogy ez a ti szellemi táplálékotok napról-napra - akkor láthatjátok, hogy **a Szentírás ezekkel a magasrendű szellemi megnyilatkozásokkal van tele.** Tehát mutatja ennek a másik világnak a létezését, és hogy minden onnan ered. A mi Urunk, a Jézus Krisztus is, valamint előtte a médiumlelkek és főképpen a prófétalelkek is erről a világról és ezeknek a világoknak a törvényeiről tesznek tanúbizonyságot és közlik, hogy az embernek mit kell tennie, hogy ezeket a törvényeket megismerje, elsajátítsa és betöltse, mert csakis ezek ismeretével és betöltésével juthat el az ember a magasabb, tisztább világokba. A régi időkben testvéreim, voltak olyan képességekkel rendelkező emberek, akik a szellemvilág különböző forrásait ismerték; némely esetben kitűnők voltak a képességeik,

de az ismereteiket az alacsonyabb rendű lelkek világaiból merítették. És voltak már a régi, a réges-régi, és a régestelen-régi időkben is olyanok, akik ismerték a magasabb rendűt, és ehhez a magasabb rendűhöz kapcsolódtak és kapcsolták azokat is, akiknek érdekében fáradoztak és munkálkodtak azért, hogy azoknak is tudomása lehessen mindezekről a dolgokról. Voltak régi kultúrák, ahol a Mária kultusz már meg volt, bár azokban az időkben Máriát mint az Úrnak, a Jézus Krisztusnak az anyját nem ismerhették, mert Krisztus még nem jött el, még nem volt a világnak a polgára. Ezek a kultúrák lassan elmúltak, eltűntek a Föld színéről, és más, sötét korszakok jöttek, más és más „béres lelkek” kezébe kerültek mindezek a titkos igazságok, amelyek már akkor is, főképp keleten léteztek és így azután az emberiség életére és az új kultúrákra újabb és újabb sötétség borult.

Miért? Mert az átlagember, a tömegember, a testi ember mindenkor - nem csak ezekben az új időkben - „jobban szerette a sötétséget, mint a világosságot.” Mert a sötétség alkalmas arra, hogy az ember a bűneinek, undokságainak hódoljon, hogy minden gonosz és bűnös dolgot cselekedjék, és a hazugságával azon van, hogy a nyomokat eltüntesse, lefedje, nehogy azokra világosság derüljön és mások is tudomást szerezzenek az ő undokságáról. De bármennyire is igyekszik az ember a fényt, a világosságot letakarni és számúzni a maga életéből, a világosság újra és újra Isten akarata szerint ezeken a sötét világokon újra és újra, új és új lelkekben felvillan. És ahol felvillan, megvilágítja az utat. Úgy mint a villám fényénél is, ha csak pillanatokra is, de láthatóvá válik a környezet. Ha pedig a villámlások sűrűek és gyakoriak, akkor már egészen jól lehet látni. De miként a villám veszedelmes az emberre nézve, mert nemcsak pillanatnyi világosságot ad, hanem ahova becsap, ott nagy-nagy károkat is okozhat, ugyanígy, ha az ember ezt a tüzet, ezt a világosságot, amely a magasabb rendű világokból felvillan, nem tudja kellőképpen felhasználni, akkor ugyanilyen veszedelmet és halált

hozhat rá. Mert a szellemvilág sokféleképpen megnyilvánulhat és éppen annyi kárt tehet, mint amennyi jót. Isten eredeti célja az volt, hogy jót tegyen ezzel a sötétség világaiban, de az ember, mivel a szellemvilág törvényeit nem ismeri, és mivel - mint mondtam - jobban szereti a sötétséget, a világosság ellen cselekszik és ez azután nagy-nagy veszedelmeket hoz rá. Az ember, az emberiség hosszú évezredekig, évtízredekig, és tízszer tízezredekig nem volt hajlandó nagyobb mértékben meglátni és elfogadni ezt a nagyobb világosságot.

Nem mintha a ma élő ember értékesebb, különb, több lenne a régmúlt idők embereinél, vagy a régi kultúrák embereinél, de mindenesetre mielőtt a nagy, hatalmas átalakulás bekövetkezik, újra szükségessé vált, hogy az ember ne csak tapasztalatokat szerezzen a láthatatlan világból, hanem onnan most már olyan ismereteket és meggyőződéseket is szerezhessen, amelyek őt, ha kell, az utolsó pillanatban ragadják magukkal és emelik fel a kárhozat világa felé süllyedő világból a magasabb világokba. **Az új szellemi mozgalom, az Evangéliumi Spiritizmus is ezt a célt szolgálta egy nagyon-nagyon régi, egy nagyon-nagyon öreg nemzet kebelében, amelyet Madzsarnak hívtak.** Ez a nemzet és ez a nép hosszú időközön keresztül megőrizte a Mária kultuszt és a szellemvilág ismeretét. Így a jelenben mindazok közül, akik még ma is létbe hívtak, mert teljes szellemi fejlődésüket még nem végezték el, tehát a „maradék”-hoz tartoznak, egy, a világ által jelentéktelennek mondott és látott legmagasabb rendű kis csoportban - a Föld szempontjából mondom ezt - napvilágot láthatnak. És ebben a csoportban láttak napvilágot ezek a legmagasabb rendű szellemi igazságok, kijelentések, amelyek Krisztus legelvontabb, legnehezebben érthető és még inkább legnehezebben megvalósítható részeire is világosságot derítettek. Ezek a szellemi igazságok voltak és vannak hivatva arra, hogy e világ a világégés bekövetkezése előtt ezeket a régi ismereteket új variációban és új megvilágításban láthassa meg. **Mária, Buddha**

és Laurentius ez a három szellem az, aki Magyarhonban ezeket az igazságokat, ezeket az alapkijelentéseket, ezeket a nélkülözhetetlen Isteni Kijelentéseket, a Szentlélek Kijelentését lefektette, lecövekelte.

És bármi történjék is Magyarhonban, bármi történjék is a világban, ezek lecövekeltek és semminemű vihar vagy orkán meg nem semmisítheti. Bár a szél elhordhatja, mert a szélnek az a tulajdonsága, hogy a gyümölcs magvait széthordja a világba, hogy ahol megfelelő, előkészített és befogadó talajra talál, ott gyökeret eresszen és végső soron gyümölcsöt teremjen. Így tehát a szelek elhordhatják a szellemi igazságokat, a Szentlélek Kijelentését, sőt szükséges is lenne, hogy elhordják onnan. De a kiinduló pont, a Szentlélek Kijelentésének a forrása ez a hely, ez az öreg nemzetség; így is mondhatnám: ez az öreg törzs, ez az öreg fa, amely még mindig új hajtásokat hoz. A mi Urunk, a Jézus Krisztus távozása utáni időkben a Rómából kiindult vallás a Mária kultuszt és Mária tiszteletet ismerte és követte. Persze ez később megint csak a „béresek” kezébe került, és ezért csak a Mária kultuszt és a Mária jelenségeket fogadja el és ismeri el, azaz ebből a mi világunkból, a magas szellemvilágból eredő egyéb jelenségeket, és a Szentlélek Kijelentését nem hajlandó megvizsgálni, dokumentálni és elfogadhatónak nyilvánítani. De mégis, ezen a valláson belül is, és itt is, ott is, amott is, a világban és más nemzeteknél is vannak a Szentléleknek kisebb eszközei. Ezek olyanok, mint „rözszerűek” a villám fénye mellett, amelyek bár nem úgy világítanak mint a villám, de mégis némileg érzékeltetik a szellemvilág munkáját, a szellemvilág megnyilvánulásait, és a szellemvilág óvó, féltő, intő és tanító kijelentéseit. **Az utolsó időkben Mária, mint a Szentlélek Kijelentésének az első tagja a „Mária jelenségekben” többször figyelmeztette az emberiséget, mindig feltételes módban: ha az emberiség így, úgy, amúgy át nem alakul, meg nem változik, a jelenségekben jelzett súlyos következmények kikerülhetetlenül bekövetkeznek.**

A másik ismert alakja a Szentlélek Kijelentésének Buddha; Buddha, ami annyit jelent, mint megvilágosodás. Mert szükséges, hogy a sötétségben élő emberiség megvilágosodjék. Bár a mai emberiség nem hiszi, hogy sötétségben él, mert a felvilágosodás és megvilágosodás korszakaira és a tudományára hivatkozik, mégis azt mondom, hogy szellemi szempontból még a briliáns értelmű emberek is sötétségben élnek. Ezért jelentkezik az első időkben a Névtelen Szellem, illetve Péter apostol Buddha név alatt, mert előző inkarnációjában Buddha volt. Egyébként ezzel a névvel le akarja cövekelni és bizonyítani akarja azt, hogy lényegesek és számottevők lesznek az utolsó időkben a Keleten tisztán megőrzött isteni igazságok is. Ezek a Keleten tisztán megőrzött igazságok természetesen nem azonosak a széles körben elterjedt vallási nézetekkel, amelyekben a keleti tömegember hisz és reménykedik, mert óriási tévedéseket tartalmaznak. A Keleten tisztán megőrzött igazságok azok, amelyeket a nagybetűs „mesterek”, mint megvilágosodást kapták meg Istentől és az emberi, testi énjük teljes legyűrése által és a testi ember vágyaitól megszabadulva képesek voltak és képesek még ma is ezeket tisztán megőrizni. Tehát ez a Buddha név erre is utalást jelent, hogy azután ezt a magasrendű szellembölcseleti tudományt „Névtelen Szellem munkái” összefoglaló cím alatt, mint csodálatos értéket, mint a tenger mélyéről életek veszélyeztetése árán felszínre felhozott gyöngyszemekkel a világot, főként a nyugati világot megkínálja.

A mi Urunk, a Jézus Krisztus igazsága a legelső, a legmagasabb rendű forrás, hiszen ahogyan Ő mondotta: „*én és az Atya egy vagyunk...*” (János 10:30) tehát Ő közvetlenül az Atyától kapja, az Atyától veszi, mert Ő egy az Atyával. Ehhez társulnak a Keleten tisztán maradt igazságok, és a nyugati világ részére kapott és fenntartott Névtelen Szellem szellembölcseleti tudománya és ismeretei. Ennél a három ismeretnél, igazságnál, kijelentésnél nincs nagyobb és nem létezik nagyobb e világban. Egyébként a

hármás szám lényeges szám ma is a világmindenségben is és a Földön is. Tehát megkapta a régi kor és a régi korról egészen a világ végezetéig az új kor is a mi Urunk, a Jézus Krisztus igéit és igazságát. És megkapta Kelet azt, amire érett volt. Amit ma Keleten láttok, az csak bizonyos fokú éretlenséget jelöl, a testi ember nagyot akarását jelenti. A testen nem a bűnöktől való szabadulásával akar uralkodni, hanem a természeti erők legyőzésével - gondolatok csak a fakírokra. **A mai nyugati világ elzüllött és dekadenssé vált,** és megint csak nem fogadta be ezeket a gyöngyszemeket, ezeket a csodálatos igazságokat, mert „jobban szerette a sötétséget, mint a világosságot.” Ellene volt annak a népnek, annak a nemzetnek, amely a Harmadik Isteni Kijelentésnek, az Evangéliumi Spiritizmusnak a bölcsője volt. Megtapodtatott az az ország és még meg fog tapodtatni! De jaj annak, aki ebben a megtapodtatásban részt vállal és aki azon van, hogy „a világosságot a véka alá rejtse!” **Laurentius, mint a Szellemi Kijelentések harmadik tagja,** vértanúságot szenvedett az Úrért és máglyán megégették.

A tűz nem ártott szellemének, mert egész lelki világossága, egész lelki beállítottsága, egész lelke lángban égett az Úrért, és ez a láng erőteljesebb és magasabb rendű volt, mint az a tűz, melyet alágyújtottak. Ez a tűz jelentős erőt képvisel ma is a Szentlélek munkájában és a Szentlélek Kijelentéseiben. Nem annyira a szellembölcseleteivel, mint inkább a lelkéből kisugárzó lelkesítő tüsszel, mert akik Szentlelket vettek, azoknak a lelke is tűzben, lángban és szünet nélküli lelkesedésben él. És ezáltal, akik a környezetükbe kerülnek, átveszik ezt a lelkesedést és ennél a tűznél ők is világossághoz, fényhez juthatnak, és megláthatják az életben azt a láncszerű összekapcsolódást, amely az okot az okozattal, az okot a következménnyel, az akciót a reakcióval összeköti. És megláthatják, hogy az élet nem csak a bölcső és a koporsó közti időre korlátozódik, nem csupán a testi ember élete fontos, nem csak az a fontos, hogy a testi ember ezen rövid időszak alatt

jól éljen és kielégüljön. Nem, egyáltalán nem ez a fontos! Tudniillik, a földi világon nem lehet elhatárolni és nem lehet külön választani az okot a következményektől, a bűnt a szenvedéstől, a dicsőséget a megaláztatástól, a szabadságot a rabságtól. Mert a Föld az egyik oldalon minden szépet és gyönyörűséget kínál, de ehhez hozzá van kötve mindig ennek az ellenkezője is. Nem véletlen a tömegnyomor, nem véletlenek mindazok a háborúságok, gyilkosságok, nyomorúságok, amelyek a világban vannak, hanem a bűn egyenes következményei. És ha valami szépet, boldogítót és felemelőt élvezhet az ember, akárcsak röpké pillanatokra is, az mind annak a következménye, hogy valaki áldozatot mutatott be a mi Atyánknak, Istenünknek az oltárán.

A mai világ nem egy bírónak az ítélete alapján pusztul el, hanem természetes következményeként mindannak, ahogy és amint az ember a kezére adott isteni dolgokkal bánt. Mert Isten elküldte a tűz szellemét, elküldte a víz szellemét, elküldte az Ő lányait, fiait, prófétáit, Krisztust, és mindegyiket megkínózták, mindegyiket meggyötörték, mindegyiket elpusztították, mindegyiket kifosztották. Mindenkitől, aki valami jót adott a világnak, mindenét elvették. Semmit **nem értékelt az emberiség, amit Isten ingyen!, ingyen!, ingyen kegyelméből kapott és mindennel visszaélt!** Nem értékeli az emberi életet sem - vagy vitatkoznátok velem, hogy igen? - nézzetek szét a világban, mennyit ér az embernek - óh, nem a maga! - a mások élete. A mai világban nincs már semmi, amire azt mondja az ember, hogy szent, hogy fejet hajthatna, vagy ami előtt térdet hajthatna. Sőt, nem tud már térdelve imádkozni sem, kényelmes karosszékben álmodozik, mindenütt járnak a gondolatai, az érzései, de nem olyanok, amikkel a mi Atyánkhöz, Istenünkhöz akár kéréssel, akár hálás köszönettel, vagy tisztelettel kellene fordulnia. A tisztelet, mint ilyen, kihalt a világban, mert mindenki azon van, hogy a másikat hogyan tudna megrágalmazni, hogy tudná lejáratni, hogy tudná

meghazudtolni, hogy tudná mindenét elvenni és mindenétől megfosztani. A természetes élet járulékaitól megfoszthatja egyik ember a másikat, elveheti a létlehetőségét, elveheti az életét, a vagyonát, a tárgyait, a dicsőségét, bármit. A szellemi javakkal már nincs ilyen könnyű dolga, mert a szellemi javak *„adatnak, akinek adatnak”* és van, akinek van, és *„van, aki valamivel bírni vél, de még az is elvétetik tőle, amivel bírni vél..”*

Mert nem elég mondani: „van nekem valamim”, hanem rendelkezni kell felette. Ez mindennemű erényre is vonatkozik, tehát ezeket nem „bírní” kell, hogy türelmes vagyok... békés vagyok... jó szándékú vagyok... segítőkész vagyok... önzetlen vagyok...” hanem valóban rendelkezni is kell ezekkel az erényekkel. Amivel így az ember rendelkezik, azt senki emberfia tőle soha el nem veheti, az az övé, azért megdolgozott, és ki mivel dolgozik, olyan porral hinti tele magát, és onnan, attól az eszmétől, vagy attól az Igazságtól, vagy hazugságtól kapja és veszi majd a bérét. A szellemi dolgok Istentől származnak és Istené; és Isten adja az emberiségnek. Isten nem személyválogató, hogy az egyiknek adja, a másiknak nem, hanem az ember az, aki alkalmassá vagy alkalmatlanná válik arra, hogy az isteni ajándékok részeseivé válhassék, hogy az isteni ajándékok hordozóivá válhassék, hogy az isteni ajándékokkal kellőképpen bánni tudjon és hogy azokat a maga és az Isten céljainak érdekében helyesen használja fel. Mit mondtam, úgy a régmúltban, mint a jelen időben az ember ezeket az ajándékokat Isten ingyen kegyelméből megkapta, megkapja és a jövőben is megkaphatja, vagy megkaphatná. Az, hogy a jövőben ezek az ajándékok egyre kevesebb emberlélekbe hullanak bele, azért lesz, mert az ember elzárkózik a maga bűnös természetével az isteni ajándékok elől, amik nem mások, mint a Szentlélek ajándékai. Tehát mi ebből a tanulság testvéreim?

Az, hogy az ember ne arra legyen büszke, hogy hol látta meg a napvilágot, hogy milyen nyelvet beszél, hogy milyenek a körülményei, hogy milyen országnak a lakója, vagy elnöke, vagy

vezetője. Az szükséges, hogy az ember egyre alázatosabb legyen, mert az kell ahhoz, hogy az isteni ajándékok részeseivé válhassék. **Amit egy ember, egy nemzet, vagy egy piciny kis csoport - mint a tettek - a szellemi igazságok megvalósítása érdekében tett, azt senki attól az embertől, nemzettől vagy csoporttól el nem veheti!** Elvitathatja, sárral megdobálhatja, mondhatja, hogy az nincs, mondhatja, hogy az nem is létező dolog és minden csak maga a fizikai lét és a testi ember. Mondhatja ezeket, de ettől még az nem válik valósággá. Nagy, óriási nagy azoknak az emberlelkeknek a csalódása, akik ámították önmagukat, és még nagyobb a baj, ha másokat is ámítottak azzal, hogy az anyagi világban, a földi világban nincsen magasabb rendű, hogy nem folyik ebbe bele Isten kegyelme, hiszen Isten nincs. Testvéreim, azt mondom nektek, hogy azok az emberek is, akik különben jó indulatúak, jószándékúak és sok szép nemes tulajdonságuk van, de ha az igaz hit híján vannak, akkor a test halála után igen nagy bajba kerülhetnek! Mert a Földön, ebben a létben, ebben a világban valaki dolgozhatik egy ilyen gyöngé hitű emberért, oda állíthat a Gondviselés az ilyen mellé egy erősebb emberlelket, ez az emberlelek támogathatja, példát nyújthat neki, segítségére lehet, imádkozhatik érte.

De elmúlnak szeretett testvéreim, ezek a napok, és ha a gyöngé hitű ember ez alatt az idő alatt, amíg valaki ott állt mellette és a segítségére sietett, lélekben, szellemben és hitben meg nem erősödött, ideát nem dajkálja a törvény, ideát nem állítanak újabbakat melléje, hanem ideát elhagyatva az van neki, amit megszerzett. Pontosán az van neki vagy nincs neki, amit megszerzett, vagy nem szerzett meg. Nem azt mondom, hogy az ilyen elveszett - nem gonosz, csak elveszett - emberlelkekért nem nyúl utána az isteni végzés. De egy ideig eltart, amíg az igazság törvénye elszámoltatja, mert a lehetőségeket és az alkalmakat, amiket a földi élet adott neki, annak az egyénnek, aki melléje állított, a segítségét nem használta fel. És mivel az idő rövid, itt már nem

igen lesz lehetősége arra, hogy valaki abból a homályból vagy abból a sötétségből kivezesse. Ezért mondjuk nektek, hogy nem sok idő van arra, hogy ti a Földön, a hiúság vásárában adjatok, vegyetek, kereskedjete, önmagatokat cicomázzátok, hogy a lelketek javát és a testetek javát is keressétek, egyszerre két úrnak akarjatok szolgálni! Látjuk, hogy az ember részére nem egyszer fontosabbá válik a világ, a világi kötelezettségek, a családi kötelezettségek és nem tudom még mi minden. Ahogy az Írás mondja: *„házat vettem, nem mehetek... feleséget vettem, nem mehetek”*, **azaz nem ad az ember elég időt önmagának arra, hogy megismerje önmagát, hogy az érzés - és gondolatvilágával foglalkozzék, nem ad elég időt arra, hogy a Szent iratokat tanulmányozza, hogy Krisztus igazságának benső lényegét megismerje.**

Mert elfordítja figyelmét a világ, mert fontosnak tartja, hogy itt megjelenjék, ott előadást tartson, amoda kiránduljon, az anyagi dolgait intézze. És minél inkább intézkedik, annál jobban belekeveri magát a testi élet gondjaiba: „ez meg van, most így lesz... ha az meg van, akkor majd amúgy lesz... most ilyen gondjaim vannak, most olyan gondjaim vannak.” A gondok, a bajok, a betegségek, a fájdalmak, a szomorúságok, akármennyire ügyeskedik is az ember és akármilyen magas polcon ül is, mégsem fogják elhagyni. Hogyan lehet mindezekről megszabadulni, testvéreim? Semmi esetre sem úgy, ahogy az ember gondolja, hogy majd az értelmével kidolgozza, hogy olyan társadalmat építsen, olyan gazdasági életet vagy jólétet hozzon létre, olyan egészségügyi rendszert hozzon létre, ami által az életet meghosszabbíthatja és boldoggá teheti. Amit eddig még a tudományotok feltalált, annak mindnek súlyos következménye is volt, illetve olyan kárt és szennyezést okozott, amelyeket e világ, a Föld nem tud megtisztítani és kiegyenlíteni. Ha az egyik oldalon a gazdagság megnövekedett, vagy egy ország, egy nemzet, egy földrész gazdag, erős lett, a másik oldalon annál jobban nőtt a

nyomor. Ha az egyik oldalon az emberek a jómódban már azt sem tudták, mit egyenek, mibe öltözködjének, milyen palotában lakjanak, milyen ékszereket rakjanak magukra, a másik oldalon a mindennapi betevő falat, vagy az időjárás viszontagságai ellen egy kis kuckó sem áll rendelkezésükre. Ha egyik oldalon az ember a tudományával felhasználja az elektromos hullámokat és számítógépeket alkot, a másik oldalon a kidobott, használhatatlan holmi mindazzal a higanyal és egyéb mérgező anyagokkal a természetet megfertőzi, megmérgezi, és emberek ezreinek és tízezreinek az életét veszélyezteti. Mert mint mondom, a jó a rosszal mint következmény össze van kötve. Ha az ember mindig a jót igyekeznék megvalósítani, akkor a jónak csakis jó következménye lehetne. Sőt, gondolatok csak egyetlen gonosz, rosszindulatú emberre, aki egy jószándékú, egy bizonyos fokig jóindulatú, esetleg vallásos családban mennyi fájdalmat zúdít anyjára, apjára, testvéreire, a szomszédokra, a környezetére, ahol dolgozik, ahol megfordul.

Vagy gondolatok arra, hogy egyetlen tömeggyilkos, egyetlen ember - gondolatok a XX. századotokra! - hány és hány millió ember életét csonkítja meg és teszi tönkre. Gondolatok arra, hogy egyetlen ember repülőre felszállva hány és hány bombát dobhat le és hány és hány város és emberélet lesz a tűz martalékává; gondolatok Drezdára!! Emberi dolgokat sorolok fel nektek, hogy megértsétek, hogy egyetlen embernek bűne, gonoszsága milyen gyötrelmeket hoz emberek tízezreire, millióira! Mivel lehet mindezt megállítani? Azzal, ha az ember elismeri Istent, megismeri Isten akaratát, Isten törvényét, amely a szeretet. Ismeri-e az ember a szeretetet? vagy csak elcsépelt szóként mindenre használja, mindenre alkalmazza, még arra is, ami a legvadabb nemi ösztönöket éli ki? Az ember nem ismeri Istent, nem ismeri Isten törvényeit, nem ismeri önmagát, nem ismeri a szeretetet és az igazságot, csak egy igazság létezik neki: a maga igazsága, az

önzés igazsága; csak egy szeretet létezik neki: a helytelen önszeretet, ami miatt minden másnak pusztulnia kell e világból. Ezért lenne olyan hihetetlenül nagy szüksége az embernek arra, hogy a Harmadik Kijelentést, a Szentlélek Igazságát, a mi Urunk, a Jézus Krisztus igazságát megismerje, hogy felfigyeljen a Mária jelenségekre. **Testvéreim, a Szentlélek Igazsága, a Harmadik Kijelentés letagadhatatlanul a világban van!** Miért nincs angol, német, francia, orosz nyelven? Mert nincs rá igény! Mert ha igény volna rá, a mi Urunk, a Jézus Krisztusunk a „kövekből is fiakat támasztana”, azaz minden módon az igényeket kielégítené.

De ha netalán „támasztana is fiakat” a „próféta nem próféta az ő hazájában” azaz az ellentét hívei mindent elkövetnének, hogy ahol a Szentlélek tüze fellángol, ahol világosságot gyújt az isteni igazság, ott a Szentlélek közvetítőit megtapodják, börtönbe csukják, elhallgattassák, pusztítsák tüzzek, vassal, az országuk kiárusításával, mindennel. Értitek ti ezt, szeretett testvéreim? Értitek, ami a világban van? Értitek, hogy mindez azért van a világban, mert koldusruhában jár, koldusruhába kényszerült ez a nagy, ez a hatalmas, ez a csodálatos Igazság, a Szentlélek Kijelentése. Ennek az igazságnak az alapja már régi korszakok, kultúrák, nemzetek életében megvolt, de mivel az emberek ezeket betemették, nem követték, ezért szétszórattak a világban. Mi szóratik szét - nem az ember, hanem a Gondviselés által! - a világban? Az egyik esetben a Gondviselés szétszórja az embert, népeket és nemzeteket akkor, ha azok a magasabb rendű célokat, magasabb rendű követelményeket, magasabb rendű hivatást - legyen az ember, vagy nemzet - az alacsonyabb rendűbe fektették bele: ez a Gondviselés által való szétszórás. A másik esetben szétszórtnak emberek, népek, nemzetek és megindul a népvándorlás, mert az ellentét szórja szét azokat, akiknek egy a munkájuk, egy a feladatuk, egy a kötelességük, egy a hivatásuk a mi Atyánktól, Istenünktől. Az ember azt hiszi, hogy ha a földi

életében 10, 20 vagy 30 évvel tovább élhet vagy tovább uralkodhatik, ő a győztes, de én azt mondom nektek és az Úr is mondotta nektek: „ha az egész világot megnyeri is az ember, mégsem ő a győztes.” Azért nem ő a győztes, mert e világot nyerte meg, és e világ az ellentété.

Azok lesznek a győztesek, akik „a nap hevét állják”, akik az igazságot keresik, kutatják, zörgetnek, kérnek, akik nem lanyhulnak az igazság kutatásában és az önmaguk megtérésén való munkálkodásban. Igen, ezek diadalmaskodnak, mert bemehetnek az én Atyám, Istenem örökébe. Lenne még sok-sok mondani-valóm, amelyet mind felhozott az, amit ma és ezekben az időkben én is e világból megláttam, amit az emberi szívekben és emberi lelkekben megláthattam, de most nincs erre idő és alkalom. De mindenesetre kivehettem annyit a beszédemből, hogy Isten igazsága és a mi Urunk, a Jézusunk Krisztusunk igazsága a fontos, nem a régi koroknak az igazsága, nem más népeknek az igazsága. Mert balga dolog azt hinni, hogy ami kiválasztott nép, aki kiválasztott ember volt valaha, az az is marad, mert ha az maradt volna, akkor nem szórátott volna szét a világban. Mert a kiválasztódás egy privilégium, azt meg lehet kapni, és el lehet veszíteni aszerint, hogy az ember hogyan, miképpen bánik azzal. Aki Krisztust nem fogadja be, aki Krisztust megöli, aki Krisztust visszautasítja, arra nem mondható, hogy Isten gondoskodása alatt van, illetve Isten védelme alatt továbbra is a kiválasztottságot élvezi. Vagy rátok fordítva a szót, azzal, hogy az isteni Gondviselés benneteket itt összegyűjtött, vagy beleszülettetek ebbe az Igazságba, nem jelenti azt, hogy ideát is kiválasztottak lesztek. **Ezt a kiválasztottságot csak akkor érhetitek el, ha úgy éltetek ezekkel az ismeretekkel, tudással, tapasztalatokkal, megbizonyosodással, hogy ezek segítségével legyőztétek emberi, bűnös természeteteket!** Különben soha sem lesz a meghívottból választott, vagy ha választott volt is egy ideig, mondom,

cselekedetei, beszélgetései, gondolkodása, érzése révén ezt a kiválasztottságot elveszíti és nem tarthatja meg magának. Mára talán ennyit, búcsúzóim tőletek. Isten áldását, Isten békességét, Isten szeretetét kívánnám szétszórni közöttetek, hogy megszentelődjete, hogy bölcsé váljatek, világosságához juthassatek, aminek révén hazataláltok ez alatt a rövid idő alatt, ami még hátra van. Isten legyen mindannyiótokkal. Isten veletek!